

Dieren zijn bijzondere heelmeesters

Wat maakt het leven met dieren nou zo bijzonder? De reden daarvoor is dat ze hier zijn om met ons te helpen helen en groeien en dat ze onze teachers zijn. Teachers van de ziel zeg ik altijd. Dieren helpen meer liefde in de wereld te creëren gewoon door er te zijn. Soms zijn mensen zo afgesloten van de wereld om zich heen dat ze met heel veel moeite liefde kunnen ontvangen van andere mensen. Een dier kan dan toch zo'n muurtje een beetje af laten brokkelen en zijn liefde door de spleetjes naar binnen sturen en recht in je hart weten te schijnen. Hierdoor kunnen mensen zich ook weer openen om die liefde terug te geven. Een dier heeft deze magische eigenschappen om zelfs de meeste donkere en zware zielen een beetje lichter te maken. Hoeveel vrouwen ik niet ken die niet van zichzelf houden. Vrouwen met emotionele pijn in hun botten opgeslagen en vastzitten in verkramping. Niet mooi genoeg, niet sterk genoeg, niet slim genoeg, niet waardig genoeg en ga zo maar door. Vrouwen met een totaal misplaatst zelfbeeld omdat ze in dit leven of levens hiervoor trauma op hebben gelopen. De dieren die bij deze vrouwen leven, zijn hier om samen met haar die pijnstukken te helen, een stukje van ze over te nemen en/of deze vrouwenliefde te laten ervaren. Vaak krijgen deze dieren het dan ook zo geregeld dat zijn mens hulp gaat zoeken voor het dier als ze zien dat deze het zwaar heeft of ergens mee zit. Het mooie is dat in de zoektocht deze dieren ook weer de weg naar het grotere plaatje wijzen. Namelijk heling bij de vrouw zelf. Dieren zijn in staat om ons te helpen groeien en bloeien zodat we de beste versie van onszelf kunnen worden. Vrouwen die niet van zichzelf houden krijgen vaak een dier dat hen eraan helpt herinneren hoe bijzonder ze zijn. Ze kunnen troost bieden en er ontstaat een heel diepe, hechte band. Wanneer je de magie van spiegelen leert kennen en de spirituele betekenis achter bepaald gedrag leert, zal er een wereld voor je open gaan. Niets gebeurt zomaar toevallig, alles heeft een reden. En dieren zijn hier om mensen lichter te maken en samen te helen. Een hond is een individu, net als jij. Hij heeft zijn eigen persoonlijkheid en niet alles wat je hond doet is een direct gevolg van hoe jij je voelt. Toch is alles ook hierin met elkaar verbonden en zit er een grotere spirituele betekenis achter de reis die jij samen met jouw hond maakt in dit leven. Jullie zijn niet per toeval bij elkaar gekomen. Jullie kunnen eenzelfde emotionele wond hebben, je hond kan hier zijn om je te ondersteunen, je uit je comfortzone te duwen, te helen, je confronteren met je eigen binnenwereld of van alles wat samen gecombineerd en nog veel meer. Elke reis tussen hond en mens is uniek. Wat ik geleerd heb is altijd bij mijzelf in te blijven checken. Wat voel en ervaar ik als mijn honden of kat bepaald gedrag laat zien. Wat kan

het mij leren of zeggen. Niet alles wat je hond doet is dus iets wat “door” jou komt, maar wel altijd voor jou komt. Jij leert en groeit met jouw hond. Een voorbeeld: James luistert soms gewoon even niet, echt helemaal niet. Nova luistert altijd zonder uitzondering. Wat leert dit mij? James leert me geduld hebben. Want alleen met Nova of twee van haar zou mij het gevoel geven dat ik de perfecte opvoeder ben. James heeft me uit die illusie wakker geschud. Is het mijn schuld dat James soms niet luistert, soms misschien wel maar vaak ook niet. James is zijn eigen persoontje en door hem kan ik me heel goed in anderen inleven. Daardoor ben ik niet veroordelend, want ik weet tenslotte hoe het is als je hond gewoon zijn eigen willetje heeft. Daardoor leer ik beter opruimen, want hij pakt echt alles van de tafel. Maar ik leer vooral ook loslaten en accepteren. Hij is niet perfect en ik ook niet, we zijn goed zoals we zijn. Nova leert me hoe moeiteloos het leven kan zijn en in het moment te leven. Maar er is nog zoveel meer aan Nova, Lux en Sir James. Op spiritueel niveau zijn wij zo intens verbonden.

Mijn dieren ben ik eeuwig dankbaar dat ze er zijn en dat we samen zo mogen groeien en leren in dit leven. En ook al de dieren die er waren: Sieba en DJ en alle kleinere dieren die ik in mijn leven gehad heb met hun grootse ziel. In de volgende hoofdstukken zal ik je nog dieper meenemen in de betekenis van spiegelen en jullie spirituele reis samen, maar ook voor je dier als individu.

Ik blijf ademen.
Ik bedenk oplossingen.
Mijn zorgen hebben geen controle over mij.
Mijn stresslevel is gezakt.
Ik blijf gewoon simpelweg ademen.
Alles is oké, ik zal dit overwinnen,
ik heb het overwonnen

Hoofdstuk 2

Nieuwetijds denken

Ik zie het eigenlijk zo, je hebt twee bewustzijnsniveaus. Een lager bewustzijn en een hoger bewustzijn.

Groep één is voor mij nog een lager bewustzijn: angst, ego en afscheiding. Ik zie het leven en de levens die we hiervoor hebben gehad als mensen als een soort ladder. Ik denk dat we over het algemeen allemaal ergens onderaan zijn begonnen. We moeten allemaal leren en naarmate we meer lessen nemen in onze levens zal ons bewustzijn niveau verruimen. Het is dus geen kwestie van de één is beter dan de ander, maar de één is gewoon nog niet zo ver als de ander. Op zich vraagt die kijk op mensen al een behoorlijk verruimd bewustzijnsniveau.

In groep één staan de begeleiders of trainers die vanuit ego handelen, ze hebben angst om zich open te stellen voor het nieuwe en hoe dat er dan uit zou zien, als ze hun ego laten varen. Ze gooien de deur gewoon vaak hard dicht om nieuwe inzichten te leren die niet stroken met hun ideaal wat dat aangaat. Veel van deze mensen denken ook dat zij de wijsheid in pacht hebben. Er ontbreekt echt aan een belangrijk stukje empathie. Denk maar eens aan de mensen, trainers of deskundigen die met pijn, intimidatie, forceren en pijnlijke middelen als touwen om de nek of kettingen honden dwingen bepaald gedrag niet meer te laten zien. Trainingen gebaseerd op het afdwingen van gedrag hebben niets te maken met welzijn maar met een zeer vervelend ego. Terwijl mensen in groep twee vanuit liefde en verbinding komen. Ze willen en kunnen samenwerken op een empathische manier en dienen niet gewoon het gemak van de mens maar het welzijn van mens én dier. Ze staan open voor nieuwe inzichten en zijn bereid te leren en hun visie bij te stellen. Mensen kunnen van groep één naar groep twee stappen, meestal krijgen ze dan ineens een helder moment, lezen iets of horen iets en ineens zijn ze er, snappen ze het en willen ze het oude graag achter zich laten.

Nieuwetijds denken is: Hoe kan ik het zo creëren dat ik het goed doe voor de ander en ook voor mij. Niet alleen kijken wat jouw hond voor jou kan doen, maar kijken waar jullie elkaar samen kunnen ontmoeten. Hoe kun je samen plezier maken met je hond terwijl je leert: dat is wat ik mijn cliënten altijd laat zien. Samenwerken met je hond is fun en hoort fijn te zijn voor beiden. Als je toch eens ziet hoe de honden tijdens mijn consulten genieten! Je ziet ze stralen en dan gaan de begeleiders ook stralen, ze komen los en je voelt hoe die prachtige verbinding ontstaat. Niets dwingen en hardheid, geen starre baasjes die hun hond dwingen iets te doen omdat het maar zo moet en omdat zij het zo willen. Nee, hier werken we vanuit vertrouwen. Je hond leert dat hij op zijn begeleider kan vertrouwen en zo leert de begeleider ook weer op zijn hond te vertrouwen. En dan, owww jongens, dan gaan beide hartjes open als een bloem die zich prachtig en magisch ontvouwt, ze gaan beiden bloeien en groeien naar elkaar toe, groeien in het leven en genieten weer. Hun mind gaat open als een parachute en ze staan open voor nieuwe inzichten en leerervaringen en alles dus van uit empathie, liefde en verbinding.

I love that so much. Elke keer ben ik weer heel dankbaar als ik dit proces in mag gaan met cliënten en hun prachtige honden. Voel je jezelf nog verstart? Zit je nog vast in oude patronen en ben je bang om je schaduwkant onder ogen te komen? Adem diep in en uit, als je weerstand voelt om een laagje dieper te gaan met je bewustzijn. Schrijf dan eens op wat het nu is dat in jou geraakt wordt, wat triggert jou? Alles wat je voelt en ervaart is een reflectie van jou op de wereld. Waar ben je bang voor? Doorvoel het helemaal en ben dan zacht en liefdevol voor jezelf. Laat je schouders zakken, ontspan je kaken en laat je buik los, je bent veilig en alles wat je nu voelt mag er zijn. Je bent oké. Ga alles vanaf nu eens observeren, waarom doe je wat je doet, wie dient het? Maak dan beetje bij beetje weloverwogen keuzes. Je zult merken dat je steeds meer keuzes uit zachtheid zal kunnen maken. Be amazed door wat jouw mind allemaal kan. Elk moment is een goed moment om opnieuw te starten. Dat maakt jou als persoon juist ongelooflijk sterk: als je het oude achter je laat en het nieuwe gaat ontdekken. Stap in de verbinding.

Don't mistake my kindness for weakness

Al een aantal keer ben ik begonnen aan dit stuk. Een aantal keer heb ik het gewist en een aantal keer opnieuw geschreven. Wat ik zo lastig vond aan dit stuk is dat ik het wilde schrijven zonder over te komen als een patser. Ik wil namelijk niets bewijzen, ik wil een duidelijk punt maken. Mijn punt zal zijn dat ik echt uit de grond van mijn hart kan zeggen dat we honden niet met een harde hand, dwang en pressie op hoeven te voeden, de alfa hoeven te zijn of de dominante leider, de leider met de energie van een baas. Met duidelijkheid, grenzen en leefregels en heel veel liefde en compassie kunnen we alle honden opvoeden en verzorgen.

Ja, ook de power-breeds en de zogenaamde hoog risico honden. Ik ben het zo super beu, al die types die denken dat dat macho gedoe nog nodig is. Bij de heren noem ik het vaak het kleine piemel syndroom, voor de dames telt hetzelfde maar dan zonder piemel. Ik werk met een combinatie van wetenschap en spiritualiteit maar bovenal met een flinke portie jarenlange werker-ervaring. Wanneer mensen zeggen 'ik heb al tien honden gehad en daarom heb ik veel ervaring', moet ik lachen. Door de jaren heen heb ik ontelbaar veel honden begeleid en aan de lijn gehad. Soms onder de meest hevige omstandigheden en dat, dat geeft ervaring. Van de beste namen in hondenland heb ik persoonlijk mogen leren. Uren, uren live werken met honden: daarom weet ik waar ik over praat. Ik zou mijzelf voor de gek houden als ik zou zeggen dat ik alles weet. Want hoe meer ik leer, hoe meer ik beseft wat ik nog allemaal niet weet. Daarom blijf ik leren om altijd de beste zorg aan honden en hun mensen te kunnen bieden. Wanneer men denkt dat het kijken naar hondengedrag vanuit spiritualiteit voor softies is, moet ik je teleurstellen. Hoe meer kennis ik heb opgedaan, hoe minder dwang er nodig was. Communicatie en begrijpen wat honden nodig hebben is de clou. De eerste hond die ik ooit in mijn handen kreeg was een Anatolische herder reu van 65 kg. Als jong meisje ging ik aan de wandel, onbewust van wat ik aan de lijn had. Totdat de hond enorm agressief uitviel naar andere honden en ik mij met al mijn kracht aan de lantaarnpaal heb vast moeten binden zodat de hond geen andere hond aan kon vallen en ik hem dus kon houden. Ik heb uit eerste hand geleerd wat het is om met uitvallende groter sterke rassen te lopen en ik heb ze leren begrijpen en ben van ze gaan houden.

De hond was niet het probleem. Het was de onkunde, het kennistekort en de macho-instelling die deze honden juist in de problemen brachten. Ik heb een American bulldog die volgespoten was met anabole steroïden verzorgd voor een aantal weken, bij hem in de kennel gezeten, ermee gewandeld en ben ermee het veld opgegaan. Ik voelde die hond aan en als jong meisje wist ik al wat hij nodig had. Ik leerde eerst te kijken of er geen andere mensen of honden in de gangen waren, zodat ik hem veilig uit kon laten, ik leerde het ophopen van spanning herkennen en de grenzen die aangegeven werden. Uiteindelijk heeft hij een man aangevallen die bij hem in de kennel kwam. Het vlees van zijn botten en rug was er afgetrokken en het bloed droop over de grond. Onkunde en de dominante alfa willen spelen brachten ook hier weer mensen in de problemen. Of eigenlijk de hond, die is daarna ingeslapen. Rust zacht vriendje. Een Pitbull die op een Rottweiler vloog heb ik uit elkaar gehaald, ook weer onkunde van mensen. Een American bulldog die vastbeet in een kleine hond en omgekeerde agressie had heb ik de keel dicht geknepen totdat ze braakte en het hondje losliet. De dames van de kleine hond lieten hem uitvallend op de bulldog afgaan die met een dame liep die het goed bedoelde maar.... onervaren was. Beide honden zijn er goed van afgekomen, gelukkig. Ik heb snel gehandeld en buiten het trauma voor de dieren hebben ze het lichamelijk er goed van af gebracht. Ik heb met dwangstokken honden uit kennels moeten halen en ik kan bij honden komen waar anderen het niet hoefde te wagen. Zo kan ik nog wel even doorgaan met ditzelfde soort voorbeelden. Ik wil niet overkomen als de "kijk mij eens, wat ik met stoere honden kan"-dame. Nee, wat ik je wil zeggen is dat al deze dieren pech hadden en in de verkeerde handen waren gevallen en op de verkeerde stressvolle plek zaten. Waren die honden nou het probleem? Nee, het was de mens die deze honden in de problemen bracht.

Ik heb het klappen van de zweep meegemaakt, ik heb in het veld gestaan en heb het allemaal gezien. Met 100% zekerheid kan ik je zeggen NEE: ze hebben geen alfa nodig, een dominante leider of harde hand. Die onzin zorgt juist voor problemen. Kennis! Echte kennis, dat is er nodig. Dus laat het taboe verdwijnen, therapeuten en trainers zoals ik zijn niet soft. Je bent niet soft als je vanuit het welzijn van de hond kijkt. Voor de mensen die dat wel denken, hoop ik dat het duidelijk mag zijn. Ik heb voor hete vuren gestaan in de beginfasen van mijn carrière, ik weet wat het is om met zeer krachtige honden te werken die lijden onder zware stress. Ik streef ernaar om een beter wereld voor honden te creëren waarin dwang en pressie tot het verleden zal behoren. Dus gooi je slijplijnen die achter de oren moeten, slipkettingen en stroombanden in de prullenbak, weg met die macho houding. Stem eens af bij jezelf en behandel honden met het respect dat ze verdienen. Als maatje, honden zijn zo'n mooie pure wezens. Ze leven maar zo kort.... Behandel ze goed.

Spirituele dooddoeners

Dooddoeners...

Over spiritualiteit en werken met honden. We kennen ze allemaal wel, die mensen die spiritualiteit niet begrijpen en er dus ook niets mee hebben. Ze hebben er niets mee, maar vaak wel een mening over spiritualiteit en wat delen ze die graag. Iets niet begrijpen zorgt vaak ook voor weerstand in mensen. Het triggert iets waardoor ze hun onbegrip kenbaar willen maken. **Mijn beste advies hierin is:** Just let it go. Schiet niet in de verdediging en laat het gewoon. Mocht iemand naar jouw mening vragen, dan kun je daar netjes op antwoorden en vertellen hoe jij het ziet als je hier behoefte aan zou hebben. Is daar geen begrip voor of vraagt iemand om bewijzen, dan kan je maar het beste zeggen dat je die discussie niet aan wil gaan. Ik zeg altijd: ik ben niet in de business voor het overtuigen van mensen van mijn spiritualiteit. Je voelt het met me mee of staat ervoor open een andere visie te horen maar ruimte voor discussie is er bij mij gewoon niet meer als je het toch in het belachelijke wil trekken. Dit maak ik ook kenbaar op een vriendelijke manier zonder de ander te beledigen. Want ik vind dat je jouw spiritualiteit niet aan andere mensen op moet dringen en daarom ook niet jouw niet spirituele overtuiging.

Soms schieten mensen zo in de weerstand dat ze heel emotioneel kunnen reageren, bijvoorbeeld boos en storten dan hun hart uit met waarom het mogelijke allemaal onzin zou zijn. Als dit ooit gebeurt, dan laat ik mensen gewoon rustig uitrazen, hou het vanuit mijn kant luchtig en bedenk dan bij mijzelf dat er een verhaal achter moeten zitten dat deze persoon zo'n reactie heeft. Ik blijf dan vriendelijk en probeer het gesprek te stoppen en over te gaan naar een voor die persoon luchtiger onderwerp. Want weet je, het is oké, niet iedereen heeft dezelfde warme gevoelens over spiritualiteit en dat is prima. Wat mij betreft: even goede vrienden, maar wel met respect voor elkaar. Als iemand toch zijn mening op wil leggen, loop ik gewoon kalm weg.

Oké dan over naar de dooedoeners en mijn antwoord erop:

Ik heb niets met dat zweverige gedoe...

Het is maar wat je zweverig noemt. Als je iets niet begrijpt, wil dat nog niet zeggen dat het zweverig is. Als ik iets niet begrijp van wat een ander doet noem ik deze persoon ook niet zweverig.

Ik ben meer down to earth...

I got news for you! De meeste mensen die goed spiritueel ontwikkeld zijn, zijn mega down to earth, ze zijn letterlijk goed geaard en staan stevig met hun voetjes op de grond. Om te kunnen groeien moet je stevig geworteld zijn en in verbinding met de earth.

Ik ben daar te nuchter voor...

Het is maar hoe je het bekijkt, ik voel me ook een heel nuchter type mens. Dat iemand spiritueel is maakt het nog niet dat iemand dus niet nuchter denkt.

Eerst zien, dan geloven...

Dat is nou precies wat de meeste mensen niet verder helpt. Eerst geloven en dan zul je het zien en ervaren. Je hebt vertrouwen nodig. Als je dit niet hebt, zul je het inderdaad nooit gaan zien. Keep an open mind and magic will happen.

Wist je trouwens dat het net zo respectloos is om over iemand zijn spiritualiteit grapjes te maken als tegenover een Moslim, Jood of Katholiek? Je hoeft er niet in te geloven maar dat kun je ook stilzwijgend doen. Flauwe grapjes maken is gewoon niet aardig. Ik zeg ook niet tegen mensen die het anders zien dat dit komt omdat je nog niet zo ver ontwikkeld bent en je het cognitief simpelweg gewoon niet kan bevatten. Nergens voor nodig en is niet lief. Lieve Spiritual Dog mom laat je nooit gek maken hoor. Lekker doen waar jij je goed bij voelt, ook al zijn er mensen die het niet begrijpen. Volg je hartje. Wat een ander niet snapt, maakt het niet minder echt of waar voor jou. Stem elke keer weer af op jezelf en leg je hand op je hart: wat voel je? Voelt iets kloppend, dan is dat zo voor jou. De vrouwelijke intuïtie is oersterk. Wanneer jij in verbinding staat met de godin in jezelf ga je voelen wat jouw waarheid is. Je intuïtie wordt sterker en je leert steeds beter in je eigen gaven en krachten te vertrouwen. Je kan dit oefenen door bij elke keer dat iemand wat anders zegt of als jij een twijfel voelt, jezelf eerst te vragen: wat zegt mijn gevoel? Dan zul je steeds sneller je antwoord krijgen. Ga niet overdenken: het eerst wat in je opkomt in je ware antwoord. You got this babe!

Bestaansrecht

Mag ik er gewoon zijn. Hier naast jou zonder iets te moeten. Gewoon jij en ik zonder oordeel, samen in dit moment. Ik hou van jou zoals je bent, met je goede en slechte dagen. Het maakt me niet uit hoe je eruitziet of hoe jij je voelt, ik ben bij je en hou van je zoals je bent, op je goede en slechte dagen. Kun jij dat ook van mij? Gewoon houden van mij? Niet de hond die je wil dat ik ben maar de hond die ik NU ben. Niet wie ik misschien wel worden kan maar van mij, deze versie.

Volmaakt in al mijn imperfectie. Dat is echte perfectie voor mij en dat is hoe ik jou zie en liefheb. Ik hou van jou in joggingpak en ik hou van jou in een mooie jurk. Voor mij maakt het geen verschil en in beide gevallen wil ik bij je zijn. Ik snap niet dat in een joggingpak ik wel mag knuffelen en in je mooie jurk niet. Voor mij is er nooit een verschil, jij bent jij ongeacht waar we wonen en hoe je eruitziet en zo hou ik altijd van je, om jou.

Zie mij, heb mij lief, accepteer mij, ik heb toch ook bestaansrecht. Om te zijn wie ik ben net zoals jij mag zijn wie jij bent. Gewoon mijn eigen ikje, in mijn volmaakte imperfectie ben ik toch ook prachtig....

Niet alles is maakbaar. Vergeet niet te houden van en stil te staan bij de mooie ziel die naast jou leeft. Soms even gewoon oké zijn met wat is en samen genieten van alles dat wel werkt voor jullie. De maatschappij om ons heen legt een grote druk op ons en op hoe onze honden zich zouden moeten gedragen. Perfect geoliede machines die sociaal zijn, alleen kunnen blijven, met kinderen om kunnen gaan, niet blaffen naar bezoek maar wel naar indringers en ga zo maar door. Dat gaat soms niet allemaal en dat maakt je hond niet minder hond, of minder goed. Een hond die wel eens uitvalt is geen abnormale hond, een hond die niet met kinderen kan is geen abnormale hond, een hond die zijn speelgoed beschermt is geen abnormale hond. Wel verwachten we abnormaal "braaf" gedrag van honden die soms struggelen in onze samenleving. Prikkel vliegen binnen en we leven zo veel sneller dan waarvoor ons brein gemaakt is en dat van onze dieren. Onze systemen maken overuren en de druk ook op onszelf als goed (honden)mens wordt super hoog opgevoerd. Je moet je hond aanpakken, je moet strenger zijn, kan je hond dit nou nog niet? En ga zo maar door.

Stop! Sta even stil, haal diep adem en maak weer even verbinding met jezelf, check even in bij jou en dan check even in bij jouw hond. We gaan langzaam meer en meer naar een samenleving waarin we leven vanuit intuïtie en empathie. Aan ons de hondenmama's die al zo ver zijn om ons licht te schijnen, de taak dat licht te laten zien, zodat anderen het pad ook kunnen volgen. Een wereld waarin we zachter zijn naar onszelf en naar onze zielenmaatjes waarmee we ons leven delen. Wanneer je om je heen kijkt zie je overal honden en al die honden moeten elkaar maar lief en aardig vinden. Dat is niet realistisch. Als je kijkt naar straathonden, dan is elke hond in zijn eigen territorium en blijven ze weg van elkaar om conflict te vermijden. Hier maken we het onze honden moeilijk door alles bij elkaar en door elkaar te laten lopen, langs elkaars huizen (territorium) en verwachten onnatuurlijk "braaf" gedrag. Een hond kan haast geen hond meer zijn. Soms gaat het heel goed maar soms hebben onze honden het er echt moeilijk mee. Sommige gaan druk of gek doen, andere gaan plat op de grond liggen in de hoop dat het please please please wel mee zal vallen, weer andere gaan heel hard blaffen of vallen uit. Heel veel honden doen hun stinkende best om door onze wereld te navigeren. Laten we ze daarbij helpen en van ze houden ook en **JUIST** als ze het moeilijk hebben.

Een Border-collie of Australian Cattle Dog die kinderen achterna rent en ze in de hielen hapt is geen agressieve hond, dit is waar ze bij vee voor gefokt zijn door de eeuwen heen. Dit is dus geen abnormaal gedrag. Een Mastiff die het bezoek dat spontaan binnenkomt niet tolereert is niet agressief, maar is hiervoor gefokt om jouw "erf" te beschermen. Een Dobermann die naar de buurman hapt die plots op jou af kwam lopen is niet agressief, ze zijn gefokt om jou te beschermen. Een Mechelaar die hevig aanslaat als iemand langs je huis loopt is niet agressief, die is daarvoor gefokt. Een Windhond die de kat van je burens pakt is niet agressief, die is gefokt om kleinere dieren na te jagen en pakken. Een Pitbull die andere honden kan pakken, ook die is van oudsher gefokt om dit te doen. Allemaal geen abnormaal gedrag, wel gedrag wat de meesten niet wenselijk vinden en die niet passen in onze levensstijl over het algemeen.

Zo was er eens een boer die heel blij was met zijn Mastiff, want in nacht durfde niemand op zijn erf te komen. De hond hield de kust veilig voor indringers. Maar overdag moesten er vrachtwagens komen lossen en laden, de hond had een chauffeur gegrepen die de bijkeuken in gekomen was om te zeggen dat hij klaar was. Dat werd niet in dank afgenomen. Overdag moest de hond toch echt accepteren dat er mensen het erf op kwamen en braaf in zijn mand blijven. Je hoort het vast al, we hebben nogal een raar eisenpakket tegenover het genenpakket van onze honden gezet. Kun je je voorstellen dat je taak van oudsher is het beschermen van huis en haard, je in een overdrukke woonwijk woont en je totaal werkeloos bent. Je mag eruitzien al een Mastiff maar je gedragen als een schoothondje. Je begrijpt dat heel veel werkeloze honden zelf op zoek gaan naar werk. Het vraagt een andere manier van samenleven om een hond te houden die met een bepaald genenpakket geboren is. Tuurlijk zijn er uitzonderingen, die zijn er altijd en dat is ook de hond die we willen. Niet de Mastiff die iedereen om je huis wegjaagt. Of de Border-collie die auto's achternagaat omdat hij meer werk nodig heeft dan in het schema past van het drukke leven. Werkeloos zijn zorgt ervoor dat je hond zelf op zoek gaat naar een taak en deze komt dan meestal niet goed tot uiting omdat het ongecontroleerd gaat. Zorg dus als je kiest voor een bepaald ras je ook zorgt voor een goede samenwerking en accepteer welke verantwoordelijkheden erbij komen om jouw mooie liefste schat goed in zijn vel te laten zitten.

De hond die moeite heeft met het bezoek dat binnenkomt, deze wil ook gewoon gehoord worden. Ooit bij stilgestaan dat als je bezoek binnenkomt, ze in hun veilige haven komen, de plek die het meest heilig zou moeten zijn? Voor sommige honden is bezoek een indringer en voor andere een heel spannende zaak waarbij ze echt niet weten wat ze moeten doen en daarom druk en misplaatst gedrag laten zien. Vooral als dat bezoek ook nog eens op de bank gaat zitten waar je hond normaal ook ligt. Als je bezoek in de mand van je hond zou gaan liggen dan vonden we daar wat van, dat doe je niet en het zou heel begrijpelijk zijn dat je hond daar onrustig van wordt. Maar wat dacht je van de bank? Een veredelde mand als je het aan je hond zou vragen en je bezoek kruipt daarbij. Probeer dingen eens vanuit hun belevingswereld te zien, dan zien we hoe verwarrend zij onze wereld kunnen vinden. Wanneer we ze accepteren voor wie ze zijn, ontstaat er ruimte, ruimte om te groeien terwijl ze mogen zijn wie ze zijn. We kunnen ze dan helpen bij de spelregels van onze mensenwereld. Maar alles staat of valt bij de basis van het simpel houden van je hond, hem zien en horen. Dat is je startpunt. Vanuit daar kun je gaan kijken wat voor jullie werkt en hoe jullie, zoals in dit geval, fijn bezoek kunnen ontvangen.

Tip:

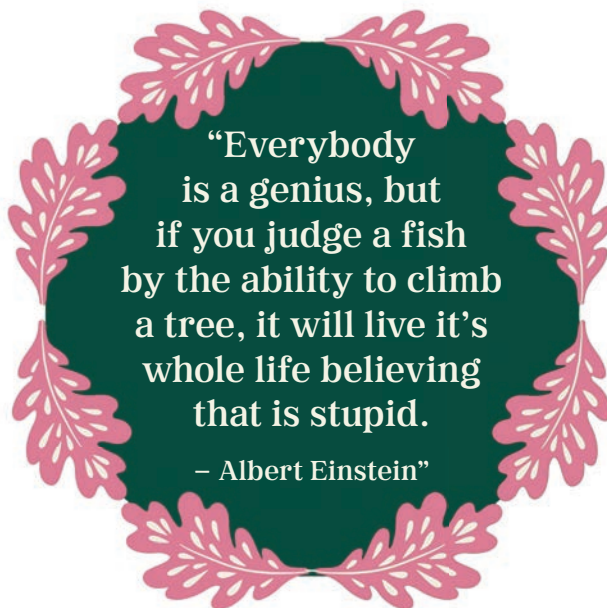
Spreek regelmatig uit naar je hond dat je hem ziet, accepteert en van hem houdt. Dat je blij bent met hem. Maar ook als je eens niet blij met hem bent en boos bent, dat mag en daar mag ook ruimte voor zijn. Als Sir James weer eens onmogelijk was, dan voelt hij mijn ongenoegen of frustratie, daar lieg ik dan niet over tegen hem. Ik kan dan iets zeggen in de trant van: op dit moment voel ik me heel gefrustreerd tegenover jou en kan ik je er even niet bij hebben. Maar daarna, als het gezakt is, kom ik even bij hem en vertel ik hem dat ik van hem hou, ik ook maar een mens ben en emoties heb net als hij. Ik vertel hem hoeveel ik van hem hou en bedank hem dat hij in mijn leven is.

Een bevriende dierentolk zei in een gesprek met hem dat hij heel veel respect voor mij had, voor mijn geduld met hem. Dat hij wist dat hij soms onmogelijk was maar zichzelf niet kon helpen. Hij veel van mij houdt en graag altijd bij mij wil zijn.

Sir James is soms een echte hand vol maar ik weet en voel dat hij ook maar zijn stinkende best doet om mee te gaan in onze mensenwereld met al onze mensenwereld-dingen en mensen. Voor hem hoeft ik niet te werken, hij heeft me liever thuis op de bank naast hem. Toch moet hij alleen zijn zonder mij, want ik zal toch echt moeten werken, boodschappen doen of iets voor mijzelf. Soms moeten dingen gewoon en dan heeft hij pech. Als ik dan thuiskom en het voor hem

misschien toch wat lang duurde, dan weet ik dat hij eerst even een stukje met mij moet lopen om het ongenoegen van mijn weg zijn eruit te stappen. Om het emmertje te laten legen want zonder mij zijn kan hij wel maar wil hij liever niet en het geeft hem spanning. Nova daarentegen is helemaal oké en kan het makkelijk om zonder mij te zijn. Ze is een totaal ander type. Net als bij mensen hebben honden hun eigen karakter en zijn hun eigen persoontje. Je hebt mensen die graag alleen zijn, mensen die echt niet graag alleen zijn, mensen met ADHD of autisme. Over mensen hebben we niet zo een veroordeling als over onze honden. Als het brein van een hond net wat anders werkt, vinden we dat vaak een lastige hond of een abnormale hond.... Dat is niet eerlijk. Stel je toch voor dat iemand zou zeggen: oei heb jij een hooggevoelig kindje? Of een kindje met ADHD? Das een lastige, flink aanpakken hoor en niet accepteren als ze niet doen wat jij wil, en ze anders leren dan de rest van de groep, ze zijn abnormaal. Stel je voor zeg! Iedereen is uniek en dat het brein anders werkt per individu maakt een persoon nog niet minder goed. Ik heb dyslexie en dat maakt mij niet minder dan anderen, sterker nog ik heb er twee boeken mee geschreven, mijn hele website en shop en social media staat vol met mijn woorden. Ik leerde ook heel anders dan mijn klasgenoten dat deden. Als we nu ook eens met die bril op naar onze honden zouden kijken. Ook honden zijn niet allemaal hetzelfde en dat maakt een hond alleen maar uniek. En je zult moeten kijken waar het kunnen en de talenten van jouw hond liggen. Niet focussen op de dingen die niet goed gaan in jouw ogen en vanuit jouw perspectief.

Zo kan de ene hond super met bezoek, is de andere mega sociaal, weer een ander is een grote kindervriend en ga zo maar door. Kijk naar jouw hond, accepteer jouw hond en hou van hem om wie hij is. En besef je ook wat voor ras jij hebt gekozen, jij hebt de keus gemaakt voor de hond die in jouw leven is. Iets dat jou niet aanstaat is dus niet meteen een fout of faal, maar iets dat jou niet aanstaat.